

написаны на Черковный языкъ отъ димитрія Ростовскаго, кой-то и самъ былъ причтенъ въ рѣда на святіи-тѣ, хванѣли да ся печатѣтъ още при живота му, и оттогава слѣдвать да ся прѣпечатвать и распространявать по всичкы-тѣ Православны Славянскы Черквы.

Житія-та, ако и да сѣ написаны на черковный языкъ, нѣ тойзи языкъ е повече приближенъ до языка на Руссы-тѣ, за кои-то сѣ и писаны тѣя житія. Този языкъ много отстѣпва огъ първобытныя черковный, или Старо-Българскый языкъ, а особенно въ произношеніе-то. Оттова еи много поневразумителенъ за насъ, наи паче при сѣгашно-то испаданіе въ литаратурно-то отношеніе; по причинѣ, че сѣгашни-тѣ Българи (разумѣваме онія, кои-то не сѣ запознати съ другы славянскы нарѣчія) остава непонятно значеніе-то на неопрѣдѣлительно-то наклоненіе, на дѣйствителны-тѣ причастія, кои-то формы съвършенно ся исчезнѣли отъ сѣгашныя говоримый языкъ у народа. И тѣй за да бѣждѣтъ достѣпни да разумѣва всѣкой, много душеспасителны и духовноназидателны книги, е необходимо да ся прѣводѣтъ на языкъ понятенъ за всѣкого Българина.

При такыва размышленія наехме ся да прѣдпріемемъ трудъ за прѣвода и изданіе-то *Житія Святыхъ*